

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/96/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413211682
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6413211682.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej vo veci starostlivosti o maloletú P. P., nar. XX. XX. XXXX a maloletého H. P., nar. XX. XX. XXXX, obe deti bytom A. W., A. XXXX/X, zastúpené opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny W. Q., pracovisko N., deti rodičov: matka P. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. W., A. XXXX/X a otec U. P., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. O., N. XX/X, t. č. R. A. Q. S. E. X. X., P., P. O. W. XX/X, o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 11. 10. 2013 č. k. 18P/36/2013 - 31, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca U. P., nar. XX. XX. XXXX tak, že je povinný prispievať zvýšeným výživným na maloletú P. vo výške 75,00 Eur mesačne a na maloletého H. vo výške 50,00 Eur mesačne, u obidvoch detí počnúc dňom 11. 09. 2013 vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí. Zročné výživné za obdobie od 11. 09. 2013 do 11. 10. 2013 u maloletej P. vo výške 24,40 Eur a u maloletého H. vo výške 16,27 Eur je otec povinný zaplatiť u obidvoch detí v mesačných splátkach po 5,00 Eur, zasielaných spolu s bežným výživným k rukám matky počínajúc dňom právoplatnosti rozhodnutia pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšku súd návrh matky zamietol a náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov nepriznal. Rozhodol tak s odôvodnením, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov, ktorá odôvodňovala aj zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie otec maloletých detí. Žiadal rozhodnutie okresného súdu zmeniť a návrh matky na zvýšenie výživného zamietnuť. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že je vo výkone trestu odňatia slobody a aj napriek tomu, že je zaradený do práce, jeho príjem ani zďaleka nedosahuje výšku výživného, ktoré musí platiť a ani výživné, ktoré mu uložil okresný súd posledným rozhodnutím. Súd by mal preto prihliadnuť na jeho finančné pomery. Okrem toho, poukazoval na to, že jeho bývalá manželka je dobrovoľne nezamestnaná a preto by mal súd aj túto okolnosť zohľadniť, pretože aj ona má povinnosť prispievať výživným na maloleté deti. Vzhľadom na uvedené žiadal, aby mu bolo ponechané platiť výživné na maloleté deti v pôvodnej výške.

Na odvolanie otca maloletých detí sa vyjadrila matka detí, ktorá poukazovala na to, že dôvody podaného odvolania otca nie sú podstatné, lebo výživné na maloleté deti nebolo menené od roku 2007, pričom od tejto doby do podania návrhu na začatie konania sa potreby maloletých detí podstatne zvýšili, takže určené výživné súdom už nezodpovedá potrebám maloletých detí. Maloleté deti nemôžu trpieť tým, v akej situácii sa nachádza ich otec. Rozhodnutie okresného súdu považovala za vecne správne.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Ani na základe podaného odvolania otca maloletých detí krajský súd nezistil, že by v danej veci bol dôvod k tomu, aby krajský súd opakovane dokazovanie v danej veci alebo aby dokazovanie doplnil. Pri rozhodnutí preto krajský súd vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa.

V zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Na základe podaného odvolania otca maloletých detí krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu a konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že okresný súd v danej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav potrebný pre rozhodnutie, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil podľa ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. S dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa sa krajský súd stotožňuje a na tieto dôvody poukazuje. Ani v podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu otec maloletých detí neuvádza také okolnosti, ktoré by mali vplyv na rozhodnutie súdu prvého stupňa. V podanom odvolaní proti rozsudku okresného súdu totiž otec maloletých detí poukazuje len na jeho zlú finančnú situáciu, ktorú má v dôsledku toho, že sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody. Táto okolnosť bola súdu prvého stupňa známa, pretože vo veci vykonával dokazovanie zisťovaním toho, aké príjmy otec vo výkone trestu odňatia slobody dosahuje. Zárobkové pomery otca preto súd prvého stupňa podrobne zisťoval a touto okolnosťou sa aj v dôvodoch svojho rozhodnutia zaoberal.

Podstatnou okolnosťou v danej veci bolo, či od poslednej úpravy výživného došlo k takej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala aj zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom.

V zmysle ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol vo veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov. Zákon o rodine ani nevyžaduje, tak ako O. s. p., aby išlo o podstatnú zmenu. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného. Avšak len vtedy môžu byť tieto dôvodom na zmenu výživovacej povinnosti, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku. Nestačí preto len úvaha súdu o tom, že je doterajšie výživné neprimerané. Pokiaľ by súd nemal preukázanú zmenu pomerov a rozhodol by o zmene výšky výživovacej povinnosti, išlo by vlastne o neprípustné preskúmavanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

Z obsahu spisu je nesporné, že naposledy bola upravená vyživovacia povinnosť vo vzťahu k maloletým deťom rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 8P/453/2006. V čase posledného rozhodnutia bola maloletá P. žiačkou T. stupňa základnej školy a maloletý H. navštevoval materskú škôlku. Matka maloletých detí bola v tom čase nezamestnaná, poberala dávku v hmotnej núdzi 7.010,- Sk mesačne (232,68 Eur). Otec pracoval v P. s priemerným zárobkom 10.800,- Sk (358,49 Eur). Od poslednej úpravy výživného uplynula doba 6 rokov. Maloletá P. navštevuje X. N.O. v D., čím sa podstatne zvýšili náklady spojené so štúdiom na tejto škole. Maloletý H. je žiakom T. stupňa Základnej školy v A. W. a takisto v súvislosti s jeho školskou dochádzkou sa zvýšili náklady. Od poslednej úpravy výživného sa tak celkovo u maloletých detí zvýšili životné náklady na výchovu a starostlivosť. Pomery na strane matky maloletých detí sa nezmenili, pretože táto je nezamestnaná a poberať len sociálnu dávku vo výške 151,08 Eur mesačne, ako aj rodinné prídavky vo výške 46,20 Eur. Pomery na strane otca od poslednej úpravy výživného sa zmenili, pretože tento sa nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a aj keď je zaradený do pracovného pomeru, nedosahuje taký príjem, aby mohol pokryť pôvodne určenú vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ ide o zmenu pomerov na strane otca maloletých detí, tak túto si

otec spôsobil sám svojím vlastným konaním, lebo pre výkon trestu odňatia slobody nemôže vykonávať pracovnú činnosť, v ktorej by mal vyšší príjem. Na túto okolnosť preto okresný súd správne neprihliadol, na čo poukázal aj v dôvodoch svojho rozhodnutia.

Ak za daných okolností okresný súd zvýšil vyživovaciu povinnosť otca u maloletej P. na 75,00 Eur mesačne a u maloletého H. na 50,00 Eur mesačne, považuje aj krajský súd takéto rozhodnutie súdu prvého stupňa za vecne správne. Potreby maloletých detí sa totiž podstatne zvýšili, pričom maloleté deti nemôžu byť postihnuté tým, že otec si vlastným konaním znemožnil vykonávať prácu, ktorou by dosahoval vyšší zárobok, z ktorého by mohol prispievať na zvýšené potreby maloletých detí.

Rozsah vyživovacej povinnosti považoval aj krajský súd za primeraný a v súlade s § 62 ods. 2 Zákona o rodine a § 75 ods. 1 Zákona o rodine.

Odvolanie otca nepovažoval krajský súd za dôvodné, a preto rozhodnutie okresného súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 potvrdil.

Ak v budúcnosti dôjde k zmene pomerov, môžu ak maloleté deti, ako aj otec maloletých detí podať návrh na zmenu súdneho rozhodnutia o výživnom podľa ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.